

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 listopada 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – KL/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-613/23 ⁽¹⁾, Herdijk ⁽²⁾)

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 273 – VAT należny od podmiotu podlegającego opodatkowaniu – Przepisy krajowe przewidujące odpowiedzialność solidarną zarządzającego podmiotem – Domniemanie odpowiedzialności zarządzającego w przypadku braku zgłoszenia niemożności zapłaty przez podmiot należnego VAT – Zasada proporcjonalności)

(C/2025/133)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: KL

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

- 1) Artykuł 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w świetle zasady proporcjonalności

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi zarządzający podmiotem, który nie dopełnił obowiązku zgłoszenia niemożności spłaty zaległości z tytułu podatku od wartości dodanej, powinien, w celu uwolnienia się od odpowiedzialności solidarnej za zapłatę tej zaległości, wykazać, że nie można mu przypisać uchybienia temu obowiązkowi zgłoszenia, pod warunkiem że rozpatrywane przepisy nie ograniczają możliwości wykazania tej okoliczności wyłącznie do przypadków siły wyższej, lecz pozwalają zarządzającemu powołać się na wszelkie okoliczności mogące wykazać, że nie jest on odpowiedzialny za niedochowanie rzeczzonego obowiązku zgłoszenia.

- 2) Artykuł 273 dyrektywy 2006/112 w świetle zasady proporcjonalności

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które skutkują tym, że zarządzający podmiotem, który nie zgłosił niemożności dokonania przez ten podmiot zapłaty, pozostaje solidarnie odpowiedzialny za spłatę zaległości z tytułu podatku od wartości dodanej za dany okres, mimo że został zwolniony ze spłaty takiej zaległości za okres następujący bezpośrednio po tym pierwszym okresie, po tym, jak mógł wykazać, że działał w dobrej wierze i dochował w ciągu trzech poprzednich lat wszelkiej staranności wymaganej od przezornego podmiotu gospodarczego w celu zapobieżenia niemożności wywiązania się przez ten podmiot z jego zobowiązań, a jego udział w nadużyciu lub oszustwie jest wykluczony.

⁽¹⁾ Dz.U. C, C/2024/709.

⁽²⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.